

List Biskupa Opolskiego na Niedzielę Dobrego Pasterza – W trosce o dobro duchowe Kościoła i rodzin

Drodzy Diecezjanie,

liturgia IV Niedzieli Wielkanocnej przypomina nam, że podążanie za Jezusem Chrystusem jest pewną drogą do niebieskich radości. Poza Nim nie ma dla nas zbawienia. On jest kamieniem węgielnym budowli Kościoła, którą Bóg wznosi z nas, żywych kamieni. Dzięki Niemu jesteśmy dziećmi Bożymi i naszym przeznaczeniem jest udział w Jego chwale. Jezus zna każdego z nas i jest nam Dobrym Pasterzem. Oddaje życie za swe owce, nawet za te, które nie są w Jego owczarni. Zamierza je przyprowadzić do swojego Kościoła, aby wszystkie miały udział w Jego chwale.

Dziękujemy więc dziś Dobremu Pasterzowi za wszystko, co dla nas czyni z myślą o naszym zbawieniu. Dziękujemy Mu zwłaszcza za pasterzy, których nam dał, i za tych, których niebawem ustanowi, aby szli i owoc przynosili w pasterskim posługiwaniu w naszym Kościele opolskim. 26 maja diecezja otrzyma piętnastu neoprezbiterów. Cieszy również, że w najbliższym czasie nasz Kościół wzbogaci się o dwunastu diakonów. Na innych rocznikach jest jednak wyraźnie mniej kandydatów do kapłaństwa. Na pierwszym roku jest ich zaledwie siedmiu, a przecież to dopiero początek drogi. Polecam więc waszej modlitwie całą rodzinę seminaryjną wraz z moderatorami oraz proszę o żarliwą i ufną modlitwę do Boga w intencji nowych powołań. Niech dzisiejszy Światowy Dzień Modlitw o Powołania zmobilizuje nas wszystkich do praktykowania tej modlitwy każdego dnia.

W niedzielę Dobrego Pasterza chcę was też poinformować, że po konsultacjach z Diecezjalną Radą Kapłańską, jesienią ubiegłego roku (4.10.2011), specjalnym dekretem, wprowadziłem w naszej diecezji posługę stałego diakonatu. Dlaczego podjąłem taką decyzję? Racji wprowadzenia tej posługi jest kilka.

Pięćdziesiąt lat temu przywrócił ją w Kościele zachodnim Sobór Watykański II i funkcjonuje już dziś w wielu Kościołach lokalnych na całym świecie. Jak informuje Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego obecnie liczba stałych diakonów sięga 37 tysięcy. W Polsce jest ich zaledwie kilkunastu. Nie chodzi bynajmniej o zastępowanie pasterzy diakonami, w sytuacji, gdy tych pierwszych zaczyna brakować. Przede wszystkim pasterzy nie da się zastąpić diakonami czy referentami pastoralnymi, ponieważ tylko oni mogą sprawować świętą władzę w Kościele, jako mający udział w kapłaństwie hierarchicznym. Ojcowie Soboru Watykańskiego II przywrócili posługę diakona stałego, kierując się przede wszystkim dobrem wiernych, tak jak to miało miejsce w pierwszej gminie chrześcijańskiej. W Konstytucji dogmatycznej o Kościele „Lumen gentium” jednoznacznie orzekli: „Na niższym szczeblu hierarchii stoją diakoni, na których nakłada się ręce «nie dla kapłaństwa, lecz dla posługi». Umocnieni bowiem łaską sakramentalną, w posłudze liturgii, słowa i miłości służą Ludowi Bożemu w łączności z biskupem i jego prezbiterium” (KK 29).

Dobro Kościoła opolskiego, całej wspólnoty i poszczególnych wiernych, stanowi więc pierwszą rację wprowadzenia diakonatu stałego. Jestem przekonany, że w sytuacji wielu wyzwań, które niesie ze sobą nasza codzienność, nie możemy lekceważyć tej posługi, ustanowionej przez Apostołów z Bożego natchnienia. Diakonat stały może okazać się wielkim dobrodziejstwem w życiu i funkcjonowaniu naszego Kościoła.

Łaska święceń diakonatu z pewnością wesprze duchowy rozwój i wpłynie na dobre owocowanie posługiwania tych, którym zostanie udzielona. Można też żywić zasadną nadzieję, że przyczyni się do rozwoju dobra wiernych poprzez ożywienie i zdynamizowanie duszpasterstwa na wielu poziomach życia i funkcjonowania naszego Kościoła.

Diakon stały może wspomagać pasterzy w posłudze liturgicznej i duszpasterskiej. Może udzielać chrztu, błogosławić małżeństwa, rozdzielać Komunię świętą, wygłaszać kazania, prowadzić pogrzeby. Może być bardzo pomocny w różnych formach parafialnej i ponadparafialnej aktywności: w pracy z młodzieżą, w szkolnictwie, w służbie zdrowia, w działalności charytatywnej, w animowaniu dzieła nowej ewangelizacji, czy w formowaniu różnego rodzaju grup zawodowych.

Apostołowie wprowadzili posługę diakona, gdy zaistniała konkretna potrzeba posługi charytatywnej, aby sami mogli się oddać głoszeniu Ewangelii. Analogicznie w Kościele opolskim, nie zamierzamy święcić wszystkich chętnych, ale tylko tych, których przedstawia proboszczowie, rozpoznawszy konkretną potrzebę we wspólnocie, której przewodzą. Ponadto diakonem stałym może zostać mężczyzna żonaty po 35. roku życia, z minimum pięcioletnim stażem małżeńskim i za pisemną zgodą małżonki, lub kawaler, ślubujący celibat w wieku nie niższym niż 25 lat. Kandydaci muszą również ukończyć studia teologiczne i odbyć dwuletnią formację duchową.

Aktualnie w naszym Ośrodku Formacyjnym przy Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego przygotowuje się do przyjęcia posługi diakona stałego pięciu kandydatów. Polecam ich Waszej modlitwie, jak również całe dzieło wprowadzania tej posługi i pięknego jej owocowania w naszym Kościele.

W niniejszym liście do Was chcę jeszcze powiedzieć o dwóch innych sprawach. W orędziu na obchodzony dziś Światowy Dzień Modlitw o Powołania papież Benedykt XVI zwraca uwagę na znaczenie rodzin, które pozwalają na nowo odkryć piękno i wartość kapłaństwa i życia konsekrowanego. I dodaje: „Duszpasterze oraz wszyscy wierni świeccy powinni współpracować, aby w Kościele mnożyły się domy i szkoły wspólnoty na wzór Świętej Rodziny z Nazaretu”. W ten sposób papież podpowiada nam, abyśmy razem podjęli trud odbudowy i kształtowania rodziny, w której jest miejsce dla Boga i w której panuje atmosfera miłości.

Nie ulega wątpliwości, że jest bardzo wiele do zrobienia na poziomie socjalnym i ekonomicznym. Potrzeba konkretnych programów pomocy i wspierania rodziny,

promowania rodziny wielodzietnej, różnego rodzaju programów terapii i profilaktyki, ale też obudzenia w naszych rodzinach żywej wiary i duchowości komunii.

Dlatego zwracam się do wszystkich wspólnot parafialnych, zakonnych, do wszystkich rodzin i kapłanów o podjęcie modlitewnej krucjaty. We wspólnocie domu i parafii, chociaż raz w tygodniu, módlmy się razem o wiarę w naszych rodzinach. Nasz Kościół potrzebuje nade wszystko modlitwy za młode pokolenie, o powołania i o duchowe zdrowie naszych rodzin.

Całe dzieło pod hasłem: „Rodzina Miłością Wielką” powierzam opiece św. Józefa, Opiekuna Świętej Rodziny, i bł. Jana Pawła II, papieża rodziny. Z ich dziedzictwa troski o rodzinę chcemy się uczyć tego wszystkiego, co potrzebne w budowaniu duchowości komunii. Szczególnym dniem modlitwy będzie Diecezjalne Święto Rodziny, obchodzone odtąd co roku 1 maja, w rocznicę beatyfikacji naszego Rodaka, w liturgiczne wspomnienie św. Józefa Robotnika.

Miejscem obchodów będzie Jemielnica, która w minionych wiekach słynęła ze wspaniałego rozkwitu i aktywności Bractwa św. Józefa. Zachował się tam wspaniały poklasztorny kompleks ojców cystersów, pięknie odrestaurowany. Do tego miejsca zapraszam Was wszystkich na pierwszomajowe świętowanie. Przyjdźcie całymi rodzinami, by podziękować Bogu za dar bł. Jana Pawła II, by zainicjować swą wiarę i zawołać do Pana: Przymnóż wiary w naszych rodzinach! Początek święta o godz. 11.00. Poczty sztandarowe zgromadzą się przy kościółku pogrzebowym i przejdą do kościoła parafialnego.

Podczas uroczystej liturgii dokonam aktu erygowania diecezjalnego Bractwa św. Józefa. W nawiązaniu do chlubnej przeszłości, chcę zainicjować nową formę stanowego duszpasterstwa mężczyzn i młodzieńców na miarę potrzeb rodziny i Kościoła na naszej ziemi. Mam na myśli rozwój wspólnot bractwa w parafiach. Natomiast siedzibą główną i miejscem dorocznych spotkań członków, a także obrad kapituły bractwa byłaby Jemielnica. Chodzi o kształtowanie dojrzałej tożsamości męża, ojca i katolika, zaangażowanego w sprawy parafialne i społeczne, czerpiąc wzór z życia św. Józefa, a myśl – z nauczania bł. Jana Pawła II.

Więcej o założeniach i funkcjonowaniu bractwa dowiemy się w Jemielnicy. W każdym razie, członkiem bractwa może być mężczyzna po ukończeniu 18. roku życia. W Jemielnicy będzie można pobrać stosowne deklaracje, a na Górze Świętej Anny podczas pielgrzymki mężczyzn i młodzieńców, 24 czerwca, zarejestrujemy jako członków tych, którzy deklaracje wypełnią. Ufam, że temu wszystkiemu Pan Bóg pobłogosławi i da wzrost.

Spotkajmy się zatem w Jemielnicy. Serdecznie wszystkich zapraszam. Niech nie zabraknie nam determinacji i zapału, aby przyjechać i wspólnie przeżywać pierwsze Diecezjalne Święto Rodziny. Niech jego zasadniczą treścią będzie dziękczynienie za dar bł. Jana Pawła II i modlitwa o wiarę w naszych rodzinach. Pięknym owocem niech będzie chęć zaangażowania się wielu mężczyzn i młodzieńców w dzieło duchowego wzrostu na miarę św. Józefa.

Wasz biskup

† Andrzej Czaja

Opole, 19 kwietnia 2012 r.

Niniejszy list należy odczytać w IV Niedzielę Wielkanocną 29 kwietnia br.

Proszę w ogłoszeniach parafialnych przypomnieć program obchodów pierwszego Diecezjalnego Święta Rodziny:

11.00 – procesja liturgiczna ze starego do nowego kościoła

11.30 – Msza św. pod przewodnictwem biskupa opolskiego Andrzeja Czaj

13.00 – przerwa na posiłek

14.00 – sesja popularnonaukowa na temat Bractwa św. Józefa

15.00 – nabożeństwo do św. Józefa

– spotkanie z zainteresowanymi członkostwem w Bractwie